TEZAUR LITURGIC

22 MAI

PARACLISUL SF.DESPOT-MUCENIC IOAN-VLADIMIR AL SERBIEI

ATENA,2020

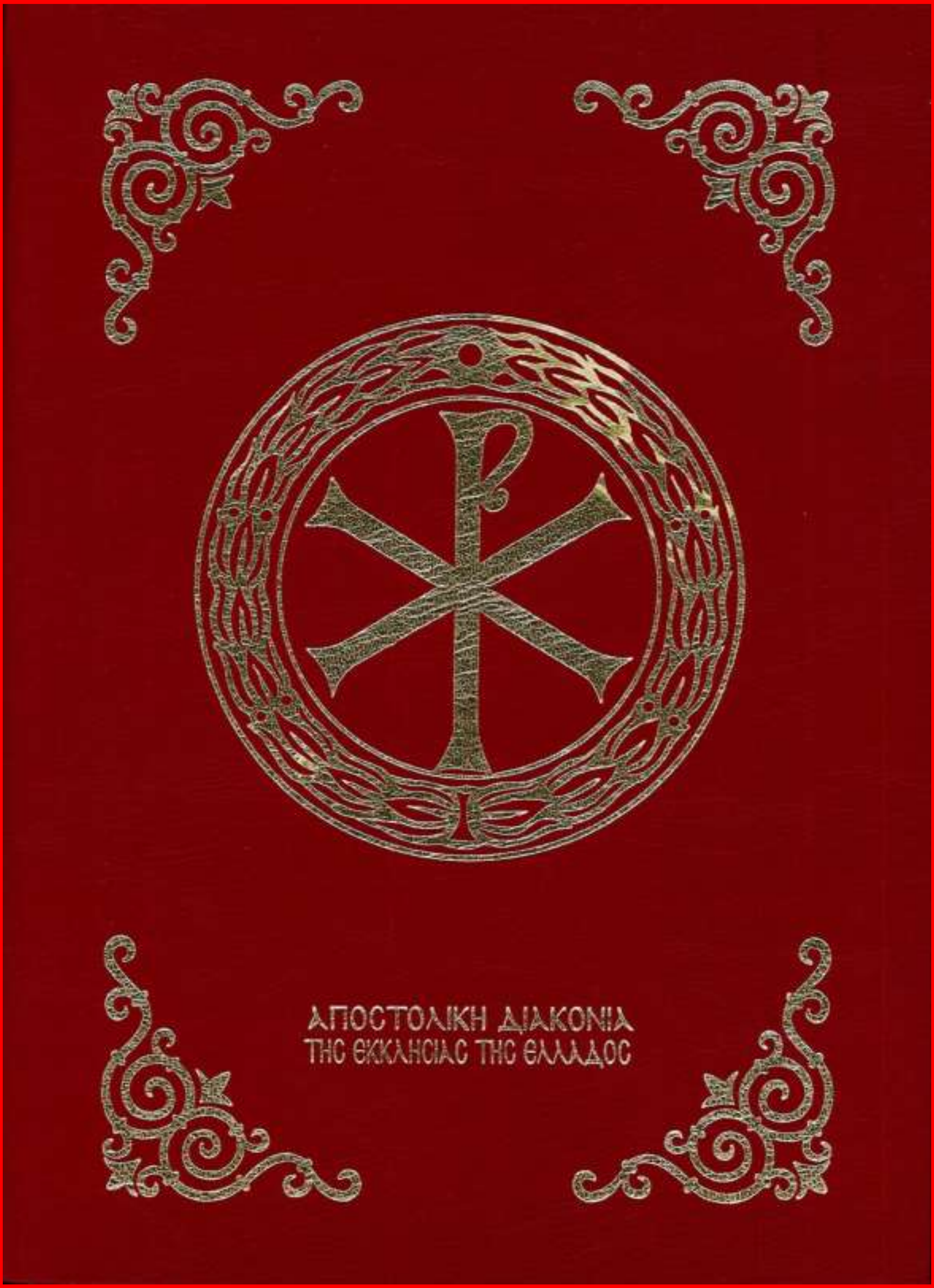
ΑΠΟϹΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ ΤΗϹ ΕΛΛΑΔΟϹ

22 ΜΑΪΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικήν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ είς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: *Ἀμήν.*

Ἤ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ’ (142).

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ’ ὑπαμοιβῆς, μετά τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α’. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β’. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ’. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Βλαδιμήρῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσδράμωμεν, οἱ ἐν δεινοῖς καὶ συμφοραῖς καὶ προσπέσωμεν, ἐν εὐσεβείᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Ἅγιε βοήθησον, καὶ ἡμᾶς τυραννίας, σπεῦσον ἐκλυτρώσασθαι, δυσμενῶν καὶ ἀπίστων, μὴ ἀποστρέψῃς σους δούλους κενούς, ἀλλ’ ἐκ παντοίων κινδύνων διάσωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν’ (50).

Εἶτα ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Τὸν δομήτορα τῆς Λαύρας ταύτης, μέλπω. Α.*

ᾨδὴ α΄. Ἦχος πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δειναῖς πιεζόμενος συμφοραῖς, πρὸς σὲ ἐπιῤῥίπτω, καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ὦ ἄναξ τρισμάκαρ καὶ παρθένε, τῶν φοβερῶν καὶ κακῶν με ἐκλύτρωσαι.

Σαρκός με τοῦ κλύδωνος ἐμβολή, μάκαρ Ἰωάννη, ἐκταράττει διηνεκῶς· εἰρήνευσον Μέδων τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Θεοῦ μεσιτεύων θεόσοφε.

Δαιμόνων τὰ στίφη τὰ πονηρά, καταπολεμοῦσι, τὸν σὸν δοῦλον ἀνηλεῶς, κατάργησον τούτους τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ στεφηφόρε πανθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, ἄνοιξόν μοι πύλην, εὐσπλαγχνίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μητρικῇ παῤῥησίᾳ Σου ῥῦσαί με.

ᾨδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πονηρίας ἀνθρώπων ὀδυνηρῶν πάντοτε, ἀπειλὰς πνεόντων δυσφήμως, σύ με διάσωσον, τὴν θηριώδη αὐτῶν, μανίαν διασκεδάσας, εὐσεβῶν τὸ στήριγμα, Μάρτυς πανένδοξε.

Σκαιωρίας ἀπίστων θαυματουργὲ σκόρπισον, καὶ παραπικραίνοντας πάντας τούτους κατάσφαξον, ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῇ σῇ, τῶν πρεσβειῶν ἡ θερμότης, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἄναξ Βλαδίμηρε.

Σωφροσύνη εὐώδει τὴν βδελυρὰν δίωξον, τῶν σῶν θεραπόντων θεόφρον πᾶσαν ἀσέλγειαν, τῆς μυροθήκης κρουνούς, καθαρωτάτους ἐκβλύζων, Ἀθλητῶν ὁμόσκηνε, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Καθαρᾶς παρθενίας ἀποπεσὼν πάναγνε, ὅλος ἐμολύνθην τῷ πάθει τῆς ἀσωτίας μου· ἡ τετοκυῖα Κριτήν, παρανομούντων ἀνθρώπων, πάσης κατακρίσεως, Παρθένε σῶσόν με.

Ἀξίωσον, τῆς χάριτός σου Βλαδίμηρε θεοφόρε, τὸν σὸν δοῦλον τὸν ταπεινὸν τῶν νόσων ῥυόμενος, καὶ κάθαρον τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης θερμὸς καὶ πύργος ἀπροσμάχητος, ἐδείχθης σοφὲ τοῖς πίστει ἐκβοῶσί σοι, καὶ σεπτῶς κραυγάζουσιν· Ἀθλητὰ Βλαδίμηρε πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ᾀεὶ τῇ Τριάδι παριστάμενος.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰαμάτων χαρίσματα, τῷ σεπτῷ τεμένει σου οἱ προσφεύγοντες, ἀρυόμεθα εὐφρόσυνοι, καὶ δοξάζομέν σε θαυματόβρυτε.

Ἀλβανίας συστήματα, καὶ τῆς Βουλγαρίας σου τὰ πυρσεύματα, ἀντιλήπτορα γινώσκουσι, καὶ σωτῆρα πάντες εὐφημοῦντές σε.

Τῆς Μυσίας τὰ τάγματα, καὶ Ἰλλυρικοῦ σεπτῶς σοι προσπίπτουσι, τῆς ὑγείας ἀπολαύοντα, καὶ χαρίτων πάντοτε πληρούμενα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν νοῦν μου ἐκλάμπρυνον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πλημμελήμασιν, ἡ τον Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης παναμώμητε.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Φρούρησον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου Βλαδίμηρε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ κραταιῷ, πικροὺς τυράννους κατάβαλε ὑπερθαύμαστε.

Δώρησαι ἡμῖν, τὴν ὑγείαν δεομένοις σου, καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀεί, καὶ τὴν μυρίπνοον ῥῶσιν μάκαρ πανόλβιε.

Ἴασαι λαούς, προσδραμόντας Σοι θαυμάσιε, καὶ λοιμικῆς νόσους καὶ πυρετῶν, καὶ ἀλγηδόνων παντοίων ὅλως διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἁγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν σκοτόμαιναν, τῆς Σῆς λαμπρότητος τῇ μαρμαρυγῇ, τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Θαυμάτων σε, θησαυρὸν ἐπίσταμαι, καὶ πηγὴν τῶν ἀγαθῶν Ἰωάννη, ἀῤῥωστιῶν, ἰατρεύοντα πάθη, καὶ ἐνεργείας δαιμόνων ἐλαύνοντα, καὶ δέομαι ἀναγαγεῖν, ἐκ φθορᾶς με κακῶν χαριτώνυμε.

Προστάτην σε, τῆς Μονῆς κηρύττομεν, καὶ φρουρὸν τῆς Ἀλβανίας παμμάκαρ, τῶν πειρασμῶν, διαλύοντα ὄχλον, καὶ ἐπηρείας ἀπίστων διώκοντα, καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς, τῶν δεινῶν λυτρωθῆναι δεόμεθα.

Λιμένα, τὴν σὴν σορὸν ἐν θλίψεσι, καὶ ἀνάγκαις ἐννοῶ μυροβλύτα, καὶ παντελῆ, συμφορῶν σωτηρίαν, καὶ ποταμὸν δωρεῶν ἀνεξάντλητον, καὶ βρύσιν τῶν εὐωδιῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀένναον.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον, βδελυκτῷ νοσήματι, καὶ ἐμπαίγματι οἰκτρῷ κακωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου ὅλην, καὶ τῆς ἐν Σοὶ ἰατρείας ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ Σοί, πεποιθότα δυνάμει Σου πάναγνε.

Ἀξίωσον, τῆς χάριτός σου Βλαδίμηρε θεοφόρε, τὸν σὸν δοῦλον τὸν ταπεινὸν τῶν νόσων ῥυόμενος, καὶ κάθαρον τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παῤῥησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Βασιλείαν λιπὼν τὴν ἐκ γῆς ὦ πανθαύμαστε, Βασιλείας τῆς ἐξ οὐρανῶν οὐκ ἀπέτυχες, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν εὐσεβῶν ἀνάκτων ἐντρυφᾷς· διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπικαλούντων σε ἀεί, καὶ πιστῶς κραυγαζόντων σοι· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ παῦσον ἀμπλακημάτων, τοὺς ἱκετεύοντας θερμῶς, Ἀθλοφόρε καὶ τιμῶντάς σε.

Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.*

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χεῖρας...*

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.
Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Μὴ ἀποστερήσῃς με, τῆς φρικτῆς σου προστασίας, Ἀθλητὰ Βλαδίμηρε, ἀλλὰ θραῦσον δέομαι τῇ ἰσχύϊ σου, θράση ἀνίσχυρα, καὶ μηχανήματα, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, νόσων ἀπάλλαξον, καὶ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, πάντοτε ἐλευθέρωσον, καὶ τοὺς τυραννοῦντας δεινῶς δυνάστας, κάθελε τῶν θρόνων, καὶ ὕψωσον πιστοὺς καὶ ταπεινούς, τῇ σῇ πρεσβείᾳ μακάριε, ἄναξ εὐκλεέστατε.

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὴν ψυχὴν θυμηδίας καὶ χαρᾶς ἁπάσης ἀνάδειξον ἔμπλεων, θεόφρον Ἰωάννη, τῶν σὲ ἐπικαλούντων, καὶ βοᾶν ἀεὶ δίδαξον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνθεὶς τῷ σῷ πάθει, σκοτισθέντα με ἁμαρτήμασι λάμπρυνον, τὸν πόθῳ προσιόντα, τῇ σῇ φωταγωγίᾳ, καὶ κραυγάζειν ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ἀνάγκης καὶ θλίψεως ἐλευθέρωσον, καὶ βλάβης τῶν δαιμόνων, τοὺς τῇ

σκέπῃ σου θαῤῥοῦντας καὶ ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀνθρώπων ὁ πλάστης ἐν γαστρί Σου σκηνώσας θεοχαρίτωτε, ἁπάντων προστασίαν, τῶν ζάλαις κλονουμένων, καὶ βοώντων δεικνύει Σε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τοῖς ποντουμένοις, βιωτικαῖς τρικυμίαις, χεῖρα δίδου παμμάκαρ ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν σῶν λειψάνων, τῶν θεαυγῶν ἁπτομένους, εὐωδίας ἐκπλήρωσον θείας, Κύριον ὑμνοῦντας, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς δεομένους, ἐκτενῶς μυροβλύτα, καὶ τὴν χάριν αἰτοῦντας προσδέχου, καὶ δοξολογοῦντας, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν μολυσμάτων μου, τὴν καρδίαν Παρθένε, μετανοίας καθάρισον νίπτροις, ἵνα Σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀστέρα Ἰωάννη, σὲ σημειοφόρε, ὁμολογοῦμεν φωσφόρον αὐγάζοντα, τοὺς εὐσεβεῖς ὀρθοδόξως Χριστῷ λατρεύοντας.

Ἐν σάλῳ Ἀθλοφόρε, τοῖς κυματουμένοις, πολλῶν κακῶν σοῖς ἱκέταις βοήθησον, διασκεδάζων ἀνέμους τοῦ πολεμήτορος.

Τὴν δέησίν μου δέξαι, τοῦ ταπεινωθέντος, καὶ χαλεπῶν Ἀθλοφόρε κακώσεων, καὶ ἁμαρτίας ἁπάσης με ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίδα σωτηρίας, τῶν ἐκπεπτωκότων, αἱ γενεαὶ Θεοτόκε γινώσκουσι, διὰ παντὸς ὁμοφώνως Σὲ μακαρίζουσαι.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Τοὺς συναθροισθέντας τῷ σῷ ναῷ, ἀοράτων πάντας, ὁρατῶν τε ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς τυραννούντων, δεόμεθα ῥυσθῆναι, ὑπὸ τῆς χάριτός σου, σοφὲ Βλαδίμηρε.

Τὸν στεῤῥὸν ὁπλίτην καὶ Ἀθλητήν, ὑπὲρ εὐσεβείας, ἀδαπάνητον θησαυρόν, τὸν ἐν βασιλεῦσιν, ἅμα καὶ μυροβλύταις, τὸν θεῖον Ἰωάννη πόθῳ ὑμνήσωμεν.

Τὰ πεπυρωμένα βέλη ἐχθροῦ, ἔνεδρα παγίδας, διασκέδασον ἐξ ἡμῶν, τῇ δυνάμει μάκαρ, ἐκ Θεοῦ σοὶ δοθείσῃ, ὅπως τούτων ῥυσθέντες σὲ μεγαλύνομεν.

Φρίττομεν ὁρῶντες θαῦμα φρικτόν, τοῦ Σκουμβρίου ῥεῦμα, ἀπεστράφη ὀπίσω γάρ, Ἰορδάνου ῥεῖθρον, μιμούμενον εἰσῆλθε, τῇ λειψάνω σου θήκῃ, ἐν τῇ Κουσσίας ῥοῇ.

Τὸν ἀστέρα πάντες τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Βλαδιμήρου, ἀπαστράψαντα νοητῶς, Μαρτύρων τὸ κλέος, καὶ βασιλέων δόξαν, τὸν θεῖον Ἰωάννην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί…

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν…

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι᾽ ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β᾽. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι᾽ εὐχῶν.